LÜTFİ FİLİZ- ŞİİRLER

Her zerre sen, ateş de sen, nur da sen
Her zerre sen, ateş de sen, nur da sen
İsa da sen, Musa da sen, Tur da sen
Kalem sensin, kâğıt sensin, yazan sen
Kitap sensin, Fürkan sensin, Kur'an sen
Gören sensin, görünen sen, göz de sen
Konuşan sen, dinleyen sen, söz de sen
Duran sensin, yürüyen sen, yol da sen
Ön, art, alt, üst, sağ da sensin, sol da sen
Can da sensin, cânân da sen, ten de sen
Hayat, memat, şah ile hem bende sen
Varlığınla kapsamışsın her yeri
Her ne ki var gizli, ayan sensin, sen
Küntü kenzin mazharısın Kenziyâ
FÂNÎ sende bâkî kalan Ben de sen
2. 8. 1974
LÜTFİ FİLİZ

Aşk derdine derman arayan aşk ile yansın

Aşk derdine derman arayan aşk ile yansın
Dost uğruna kurban olup ol kana boyasın
Aşkınla memât aynı hayattır diyen uşşâk
Can vermek için hep der-i cânâna dayansın
Gerçek er olan gerçeğe can vermiş olandır
Gel gerçeğe can ver ki ebed ruhun uyansın
Senden gelen her cevr ü cefa aynı safâdır
Bildim ki iki hâleti bir kalbe koyansın
Gizlendi güzel görmesin ağyâr diye gözden
Girsen de bulut altına ey şemsim ayansın
Her yüzde seni seyrediyor âşık-ı şeydâ
Zahid göremez vechini, ol çeşme nihânsın
Pervâneye ders vermede FÂNÎ yüce aşkın
Hak dost diye dil yanmanın ezvâkına kansın
3. 3. 1961

Zevk-i aşkınla gönül coştu misal-i andelib
Raksa gelse çok mu ruhum, sevgiye oldu münîb
Erdi tevfik-i İlâhî rehber oldu aşk bana
Yârimi buldum da bildim, aslıma oldum karîb
Gerçi imkân âleminde ayrı düştük sûretâ
Zâhirâ gurbette olsak, gönlümüz olmaz garîb
Küfr ü iman derdine dalmıştı gönlüm bir zaman
Zann ü evham illetinden kurtarıp oldun tabîb
Âlem-i zulmette haşr ü neşr idim ben bî-şuûr
Şimdi sensin akl ü fikrim, hasr ü neşrim ey lebîb
Mürde dil feyzinle hayyoldu eyâ canım benim
Senden öğrendim edeb, irfânı ey pîr-i edib
Söyle ey dil, durma söyle aşkını mahbûbuna
Öyle bir mahbûb-i dil ki cümle etvârı necîb

Tâlii yâr, bahtı yâver bir kulum ki şüphesiz
Sen gibi şah-ı cihana hem dem oldum ey habîb
Kurb-ı sultan ateş-i sûzandır amma FÂNİYÂ
Padişahla ülfet etmek her kula olmaz nasîb
1961

Aşk ile mürşit dilinden ders alan sadık kişi
Kurtulur cehlin odundan sâhib-i irfân olur
Sıdk ile sultana hizmet âşıkın olsa işi
Feyz-i himmetle genişler katrası umman olur
Bahr-ı aşka bil ki müstağrak olanlar şöyle kim
El vurup kabzettiği hep lü'lü ü mercan olur
Dost ile hem dost içindir her ne işlerse, heman
Her umuru lütf-ı Hak'la dâimâ âsân olur
Hak cemâlinden ayırmaz her neye etse nazar
Hep avâlim niteliksiz kendine seyran olur
Cümleyi bir noktada görmek dilersen şüphesiz
Kâmile hoşça nazar kıl gördüğün Rahman olur
Adını âdem koyup emretti secde âdeme
Secde emrin tutmayanlar tard olan şeytan olur
Sırr-ı tevhitte tahakkuk etse ruhu sâlikin
Kendi imam, kendi mihrab, sözleri Kur'an olur
Ölmeden evvel ölenler şevk-i aşkla Hak için
Hak verir öyle hayat ki ömrü câvidân olur
Kenz-i mahfi sırrını zâhir gören her ehl-i dil
Mezhebi aşk, meşrebi aşk, sohbeti cânân olur
Nefsini kurban edenler FÂNİYÂ dost aşkına
Bir ebed bayram içinde dâimâ handan olur
18. 6. 1959

Yalnız gidenin hâli harap, ömrü hederdir
Yol göstereni olmayanın zevki kederdir
Doğru bilici öncü gerek yolcuya, zira
Çıkmaz yola sapmış olanın derdi beterdir
Bir mürşid-i kâmil ara, boş geçmesin ömrün
Şeksiz yolu aydınlatan ol şems-i zaferdir
Tut dâmenini aşk ile sen ol ulu zatın
Zan zulmetin yok eden ol nur-ı seherdir
Her âşıka yokluk gerekir almak için yol
Benlik bırakır yolda seni, terki hünerdir
Her zahmeti rahmet bilir Hak yolcusu elbet
Her cevr ü cefâ; aynı safa, dürr ü güherdir
Bel bağladığın aşk ipini dosttan ayırma
Yol ehline teslim olunan sır bu kemerdir
Hak gezdirir her bir durağı zevk ile seyret
Ta gayesi Hak'tan sana bir lütf-i eserdir
Aşk kervanının başbuğuna bağlı bu FÂNÎ
Hep mahmil-i aşkında kalır, gör ne seferdir.
20. 7. 1962

Derya-yı ezel çalkalanıp durmada her an
Kâh dalgalanıp, coşmadadır, kâhi de pinhân

İzhar-ı celâl etmededir sarsar-ı kahrî
Kâh bâd-ı cemâliyle bulur taze hayat can
İçten içe binlerce deniz katrede gizli
Deryaları câmi olan her katre bir umman
Emvâca nazar kıl ne diyor, dinle, kulak ver
Her reşha "Ene'l-Hak" diyerek olmada şâdân
Her mevce eder aşk ile hep sahile gevher
Ettikçe telâtum kavuşur aslına devran
Her cûş ü hurûşta bırakır sahile gevher
Kim gevheri bulduysa olur şüphesiz insan
Derya gibi ol, gizle bütün sırrını FÂNÎ
Her mevce sana bir dil olur ey dil-i handan
23. 11. 1966

Bir nazar kıl kaplamış Hû her yeri
Hû'ya gerk olmuş serapâ aşk eri
Düşme zâhidler gibi vehme sakın
Hû'dan istimdâd eden kalmaz geri

Bahr-ı Hû'da can veren cânân olur
Hû'ya mustağrak olan umman olur
Ayrı bilmez, gayrı görmez Hû diyen
Hû bilenker şüphesiz sultan olur

Dilde gerçi pek kolaydır Hû demek
İlm-i tahkîka verilmezse emek
Zevki yoktur Hû dese, görmez gözü
Bahr içinde bahri bilmez çün semek

Hû bilinmez ger okunsa bin kitâp
Mutlaka mürşit gerek eyle şitâb
Cennetü'l-irfâna cehd et girmeye
Hû tecelli eylesin bî-irtiyâb

Say edip mürşit elini al ele
Aşk ile gözyaşların dönsün sele
Hak'la nutku, sakla sırrı dâimâ
Hû'yu zevk et, neşeler dolsun dile

Bahr-i Hû'da ne mekân var ne zaman
Hû'ya daldım, Hû'yu bildim ben bu an
Bir deniz ki dalgası gayrı değil
Hû'ya mirat oldu FÂNÎ bî-gûman

1.12.1959

Senin aşkın ile câna gece, gündüz yanarım
Bu mukaddes odu lütf etmesen elbet donarım

Nereye atf-ı nazar kılsa gözüm hep sanadır
Bütün eşyada cemâlin görüp, ismin anarım
Bana bahş eylediğin aşk ile sevdim seni ben
Ne güzel dert ile dermanını buldu bu beden
Ebedî hayy olur elbet senin aşkınla ölen
A benim sevgisi bol menba-ı aşkım, pınarım
Dedi: "Aşkım dayanılmaz, tutulan etsin hazer"
Dedim: "Âşık olanın aklı başında ne gezer"
Dem olur hicr ile ağlar, dem olur vaslı sezer
Ne doyar aşkına gönlüm, ne şarabın kanarım
Yürü FÂNÎ yüreğin yâr ile çırpınsın heman
Kâh olur kabz-ı tecellî, kâh olur bast-ı cenân
Sana aşk dersini cânân okutur gizli, ayân
Bu garamla tutuşan kalbimi dosta sunarım
(20. 5. 1960)